

KOŁOWROTEK (2) *sb m*

Wszystkie o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w kołowrot i w -ek).

sg N Kołowrotek (1). ◇ [A kołowrotek.] ◇ I kołowrotki(e)m (1).

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde XVI – XIX w.

Dem. od „kołowrot”; z neutralizacją funkcji deminutywnej:

1. *Prawdopodobnie narzędzie tortur zwane skrzypcem* (1) : Zeznal yfch owemu czo kolowrothkiem fkrzipy fzuknya czarna zupiczą modra y theffak vkradl *LibMal* 1545/105v.

2. [Kóło garncarskie: Także y garnczárz liédzác nád robotą fwoią/ á obracaiąc kołowrotek [*rotam Vulg*] fwoy nogami/ pilnuie około fwey roboty *BibRadz Eccli* 38/31 (*Linde*).]

3. *n-pers* (1) : Then rabek yefth yey thudziefz wydarl kolowrothek chlop *LibMal* 1551/162v.

MM